

somhøist Lovl angaaende nogen af de af mig angivne Saks Nødtagighed, besluttet mig til at tage Summen af baade de extraordinære og de ordinære Udgifter, altsaa tage de Totalsummer, som ere opførte som Resultater baade af alle de virkelige Udgifter og af de extraordinære Afbetalinger paa Statsgjælden, Anlægget af Sernbaner osv. De Summer, jeg saaledes tager, findes i de statistiske Oplysninger, jeg nys citerede, Side 6 nederst som Totalsummer for det Hele. Derved stiller Sagen sig aldeles urimelig for Danmark, idet det samlede Beløb virkelig bliver meget større, end det skulde være, og altsaa Procenterne blive for imaa. Hvis jeg havde truffet fra det samlede Beløb, hvad der kunde trækkes fra, vilde Procenterne være blevne meget større; men jeg indrømmer, jeg kunde ikke gjøre Andet, end hvad jeg har gjort, thi der manglede de tilstrækkelige Oplysninger til at udsønde af Italiens og Belgiens Budget det, som kunde udsøndes af det danske. Man kunde gjøre det for Frankrigs Bekommende, men ikke for de andre Staters. Jeg angiver det altsaa paa denne Maade, og saa ere Procenterne for de respektive Aar 29,^s 30,² og 27,^o, det vil sige, naar vi tage Mediet af de 3 Aar, 29,^o. Saaledes er da Rækkefølgen: Italien 16,², Belgien 18,¹, Frankrig 23,^s, Danmark 29,^o. Det er Resultatet af de forløbne Aar. Men, mine Herrer, dermed ere vi jo ikke komne til Slutningen, thi nu er det, jeg befrygter, at vi staa ifærd med at begive os ind paa en hel ny Bane, at aabne en ny Æra, hvor det ikke ganske er muligt at se, hvor Grændsen skal søges. I det Budget, vi i dette Dieblik forhandle ere Totaludgifterne opførte i § 11 med 46,222,579 Kroner; tager jeg, hvad der staa opført i Budgettet under Krigs- og Marineministeriet, nemlig paa de to specielle Paragrafer for disse to Ministerier plus de under § 26 opførte extraordinære Beløb, og lægge vi disse Beløb sammen, staa vi ikke længere ved de 6,600,000 Rd., som jeg anstaa som Mediet for de forløbne Aar; nei, saa staa vi ved 14,071,558 Kr., det vil sige, saa ere vi komne op over de 7 Millioner Rd. Og hvis vi tage Procenten, staa vi ikke længere ved de 29 pCt., saa staa vi ved 30,⁴ pCt. Det er det Fremskridt, som dette Budget i de nævnte Paragrafer viser. Men, mine Herrer, der er en Slutningsparagraf, der er en § 28, som opfører en Mængde Udgifter, der vel i dette Dieblik ikke ere bevilgede, men som Regjeringen forventer ville blive bevilgede i Genhold til Love, der for Diebliket behandles af Repræsentationen. I disse Love handles der om Herrens Ordning, om Marinens Ordning, om en ny Befæstning, om en Flaadestation ved Aggersøund osv. Forudsat at disse af Regjeringen gjorte Fordringer blive bevilgede, Noget, der er taget Hensyn til, idet de allerede paa Finantslovsforslaget staa opførte eventuelt som bevilgede, vil den Sum af Udgifter til Krigs-

ministerierne, som jeg omtalte for et Dieblik siden, forøges med 3,424,538 Kr. Det er saa nær endnu med en Fjerdedel; hvis det var 3,500,000 Kr., vilde det netop være en Fjerdedel, og de 30,⁴ pCt. vilde altsaa gaa ganske overordentlig op. Til Slutning skal det dog endnu tilføies, at vi jo have hørt, at der vil blive fremsat Ændringsforslag, som gaa ud paa en yderligere Forøgelse af disse Summer. — Den, der ikke i disse Talstørrelser vil kunne finde en Opfordring til at underkaste det en alvorlig Prøvelse, om den rette finantsielle Begrænsning for vort Bekommende kan siges at være truffen, til den har jeg Intet Mere at sige.

Jeg skal dog blot endnu slutte med to Ord. Jeg skal ikke tilbageholde en Udtalelse om den Ret, som jeg tror, man burde staa ind paa for endelig at faae dette Spørgsmaal bragt til en god og gavnlig Løsning, og det glæder mig, at jeg i den Henseende kan henholde mig til en Ytring af den ærede Landstingsmand fra Horsens (Jessen), som med saa stor Varme gav sine Følelser Luft med Hensyn til Udvillingen af vor Pantferflaade. Den ærede Landstingsmand endte med at sige, at det, der for ham stod som det Fornuftigste, en Repræsentation kunde gjøre, var at sige: Hvor mange Millioner behøver Krigsministeren og Marineministereren til Landets Forvar? Her ere de; anvend dem paa den Maade, De agter at forsvare for Nutid og Fremtid, og lad ikke hvert enkelt Medlem af Repræsentationen bringe sit Belyv med om, hvorledes disse Millioner skulle anvendes. Der er noget Afgtigt deri, men der er ogsaa noget Falskt deri, og jeg skal fremhæve det Falske deri, der i mine Tanker truer med at tilintetgjøre det Afgtige. Der er Intet, der er fordærveligere, end en Sammenblanding af rent militære og rent politiske Hensyn. At lade denne Slags Spørgsmaal behandle i en Kommission, hvor det politiske Moment gjøres gjældende samtidigt med det militære, tror jeg, er en fordærvelig Ret at staa ind paa; derved opnaas ingen sand, ingen rigtig Løsning. Derfor har den ærede Landstingsmand efter min Mening fuldkommen Ret, naar han søger at sondre mellem det, der tilkommer Krigsministerierne, og det, der tilkommer os at afgjøre. Jeg mener først og fremmest, at det tilkommer Repræsentationen, det vil sige den lovgivende Magt, som jo bestaar af Andre end Repræsentationen, at overveje og fastsætte, hvorledes den finantsielle Begrænsning skal være, og det kan ske paa mange Maader. Det kan ske i Form af et eget Lovforslag, i hvilket man naturligvis ikke for Alverdens Tid fastsætter det, men i hvilket man f. Ex. siger, at man for 10 Aar vil offse staa og staa Meget til Hær og Flaade; eller det kan ske i Form af en Dagsorden, i hvilken Repræsentationen, naar den paagjældende Lov bliver forelagt, kan udtale, at der kan bruges saa og saa Meget